

EXPLICATEUR

Videoclub SGD

57^e jaargang no. 6

juni/juli 2021

LEER VEEL EN GENIET BIJ ONZE SGD

WE MAKEN WAT MEE

**Sinds 1964
gevestigd te Dordrecht**

SMALFILM EN VIDEOGROEP DORDRECHT

Opgericht 26 oktober 1964

MOOI

Bij het lezen van een stukje in een tijdschrift ervaarde ik weer, hoe blij ik kan worden van mooi taalgebruik. Een afwijking misschien, maar weet, dat er goed mee te leven val. Er is ook een link met onze filmhobby. Immers film is beeldtaal. Ja, ook een mooi in elkaar stekende film geeft genoeg bij mij. Het kunnen de individuele beelden zijn. Dan kijk ik meer met een fotografische blik. Het kan ook het geheel zijn: "hoe kwam de maker op het idee?" en "wat heeft hij dat mooi in elkaar gezet."

De tegenhanger daarvan is het altijd weer het zien van fouten. Ook als ik oude Explicateurs doorlees, dan vind ik fouten in mijn eigen taalgebruik en dat wil ik dan weer niet. Er werkt dan zoiets van "Stom, dat ik daar overheen gekeken heb." Als ik in het begin door andere taalfreaken op iets gewezen werd, dan werkte dat bij me. Later kon ik dat gemakkelijker naast me neer leggen. Niemand is immers perfect. Ik moet dan weer denken aan een verhaal over Perzische tapijtknopers, die bewust een fout in hun moeilijke handwerk stopten, omdat alleen God/Allah perfect is.

Bij het zoeken naar die perfectie moet ik denken aan onze filmbesprekingen. Een kijker wil de film soms zodanig veranderd zien, dat het niet meer de film van de maker blijft. Die kijker gaat dan met het idee aan de haal en maakt er een eigen film van. Zo zal de oorspronkelijke filmer het echter nooit doen. Gelukkig maar.

hij/zij beleeft wel plezier aan de hobby. En wij als kijker beleven plezier aan het kijken. Dus blijf vooral filmen met plezier. Dat is het allerbelangrijkste.

Wat betreft de pandemie. Voor mij is het zo langzamerhand mooi geweest. Ik wil terug naar een normaal leven. Heel gek eigenlijk, want zo erg heb ik het zogenaamde normale leven nu ook weer niet gemist.

In deze Explicateur:

- 1 Voorwoord
Joke de Graaf
- 2 Een visueel verhaal
Joke de Graaf
- 5 Cursus monteren 6-2
Kleurcorrectie en kleuren aanpassen
Jan Smeets
- 10 Je maakt toch wat mee
Ruud Meyer
- 13 Ons clubblad
Joke de Graaf
- 16 Bericht van het bestuur
Joke de Graaf
- 19 Agenda

Advertenties:

- 5 De Griek
- 9 Rotronica
- 12 Mythos
- 19 Cave Michel

redactrice Joke de Graaf

EEN VISUEEL VERHAAL

Joke de Graaf

In mijn voorwoord schreef ik over taal en geleidelijk aan kwam ik op het beeldverhaal. Film behoort onder de categorie kunst en cultuur, maar het is vooral een kunst om een goed beeldverhaal te maken. Met film beïnvloeden we de kijkers. Daar is terzijde wel een mooi verhaal over te vertellen.

Coca cola liet ooit her en der door een film steeds één beeld reclame zien. We weten allemaal, dat je dat ene beeldje niet ziet. Allemaal hebben we weleens per ongeluk een enkel beeld ergens tussen gehad. Toch bleek het van invloed op het koopgedrag van de mensen. Dus ongemerkt neem je het blijkbaar toch waar.

Een visueel medium is een van de beste vertelformaten en film is dat. Maar wil je dat je verhaal blijft hangen, dan moet je wel trachten een pakkend verhaal te vertellen. Die ellenlange vakantiefilms zonder enige structuur, waarbij moe dan weer voor dit beeld staat en dan weer ergens in de bergen loopt, blijven ook hangen. Helaas niet op een positieve manier en dat willen we wel?

Doe eens een oefening. Zet bij de film (op tv) het geluid uit. Begrijp je zonder dat geluid wat er zich afspeelt? Misschien pak je het niet helemaal op, maar je geest probeert het te begrijpen. Hoe lang duurt het voor je de draad van het verhaal een beetje oppakt? Waardoor ga je het verband zien? Is het behalve de structuur in de film misschien de belichting? Is het de kadrering?

Zelfs al op school bleef het best de kennis bewaard van een enthousiaste met beeldende verhalen vertellende docent(e). Ik had in mijn jeugdige tienertijd niets met klassieke muziek. Er was een leraar, die met zijn eigen enthousiaste verhalen, dat gevoel over wist te brengen op ons. Denk hierbij ook bijvoorbeeld aan professor Scherder op tv. Door zijn enthousiasme en het goed in beeld brengen weet hij moeilijke materie over de hersenen begrijpbaar te maken. Je kan nog zoveel kennis hebben, maar als je het niet over weet te brengen, dan heeft de 'ontvanger' er niets aan. Dat geldt ook voor film. Je kan nog zo goed de regels van het filmen beheersen, als je verhaal niet lekker loopt, dan kom je nergens. Anderzijds kom je meestal wel weg met filmfouten bij een goed verhaal.

Hoe gaaf zal het zijn om tijdens je film de aandacht van het publiek vast te houden door de juiste structuur te gebruiken.

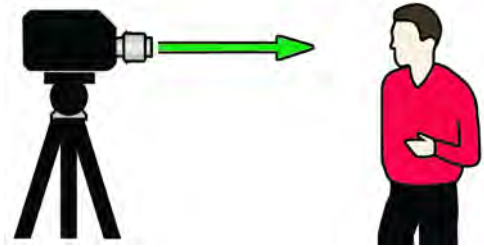
Het verhalen

Altijd is er weer die visvorm met kop-middenstuk-staart. Het is de basis van je verhaal. Je kunt ook praten over de klassieke driedeling, die we zelfs al tegenkomen in de Griekse tragedies. Je hebt in het 1^e deel de expositie (het introduceren van personages en setting), dan volgt in het 2^e deel de ontwikkeling (de heuvels en dalen van obstakels en overwinningen) en uiteindelijk krijgen we de ontknoping. Bij speelfilms heb je dan nog de

wendingspunten tussen die verschillende delen. Iets belangrijks gebeurt er tussen 1 en 2

(1^e wendingspunt) en het 2^e wendingspunt tussen 2 en 3 met een crisis. Een gebeurtenis, die ervoor zorgt, dat we onomkeerbaar op de grote slot-confrontatie aansturen.

De ogen zijn voor het fenomeen film de belangrijkste organen om rekening mee te houden. Kijk naar de ogen van je hoofdpersoonage. De ogen geven informatie over de persoon. Ogen van de slechterik kunnen lekker in de schaduw gefilmd worden, maar doe dat niet bij de held. Daarmee zie je dan meteen, dat ook de belichting van belang is. Denk hierbij ook aan de wijze, waarop je de lens plaatst. De lens fungeert als de ogen van het publiek. Houdt de kijker op gelijke ooghoogte en dichtbij om vertrouwen te wekken. Als je vanuit een lager standpunt filmt, dan kijkt de persoon naar het publiek. Dat wil je van je tegenstander, maar niet van iemand, waarmee je je 'vereenzelvigen' wilt.

Kennen we onze personages een beetje, dan gaan we naar het conflict. Dat is moeilijk om over na te denken en het heeft planning nodig. Wil je weinig dialoog, dan spelen invalshoeken een belangrijke rol. Het conflict kan weergegeven worden door de hoofdpersoon, die ergens naar kijkt (naar het obstakel) en vervolgens laten we de camera opnemen, waarnaar hij kijkt (het obstakel, dat overwonnen moet worden). Het is belangrijk om dat in te vullen, anders blijft de kijker met vragen zitten. Tenzij je dat juist wilt natuurlijk.

Ook belangrijk in het vertellen van verhalen is het reactieshot. Als we op de club een spreker hebben, dan willen we hem zien, dus we maken opnamen van hem. Maar we willen ook zien hoe de zaal, of een persoon reageert op de spreker. Zie hier: het reactieshot.

Op deze wijze kun je emotie, hoe klein ook, laten zien. Het verdiept je verhaal. Je kan hier ook mee spelen. Wil je een boze reactie laten zien uit een publiek, dan hoeft dat niet per se op dat moment te hebben plaatsgevonden. Dat heet creatief invullen.

Verlichting is ook iets om stemmingen over te brengen. Het kan de sfeer in je film totaal veranderen. We komen het ook tegen in de cursus van Jan Smeets. Een enge tocht door het bos zul je een andere belichting willen geven dan een vrolijke wandeling in het park. Een-zelfde scène met dezelfde acteurs kan je totaal laten veranderen van sfeer door een andere belichting van high-key met weinig contrast tot low-key met een diep contrast. Ook buiten de speelfilm kun je hiermee spelen. Een sombere

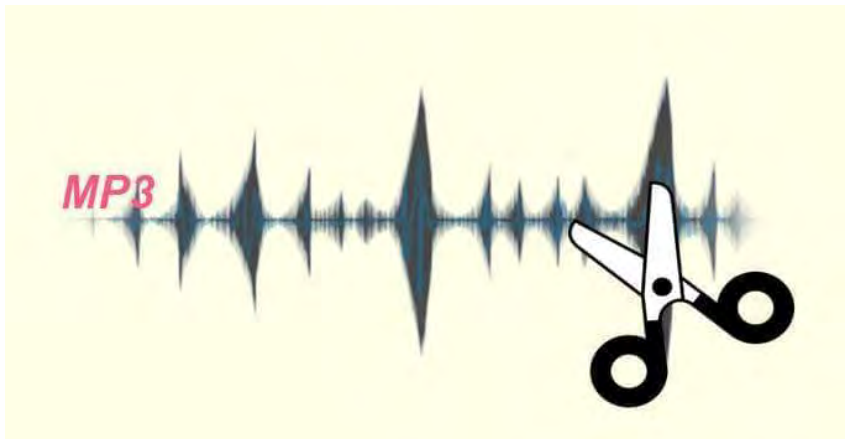
stemming breng je anders in beeld dan een opgewekte stemming.

Visualiseren van het beeld

Hiervoor moet je elk shot van je verhaal goed plannen. Voor een verhaal zonder woorden zul je anders moeten denken. Je dient in shots te denken. Denk al na over het verhaal voor de opnamen. Zoals al eerder gezegd: maak een lijstje voor je shots. Maak extra shots. Overdoen of vergeten shots alsnog opnemen is vaak lastig en soms helemaal niet mogelijk. Voor een film met acteurs: maak een storyboard, hoe minimaal ook. Iedereen weet dan wat hij moet doen. Ach en kan je niet tekenen, het gaat er toch alleen maar om, dat je een script hebt, dat begrepen wordt.

De muziek

Muziek is, zoals we wel weten ook cruciaal voor je film. Nee, niet werken met een willekeurig muziekje en bij einde muziek, weer een ander muziekje. Ga componeren met bestaande muziek. Het is echt niet zo moeilijk, maar ja, het kost wel tijd, zoals alles bij filmen. Laat die harde toon uitkomen bij iets, dat geaccentueerd moet worden en laat het zachter kabbelen, waar het slechts ondersteuning is. Durf te knippen in je muziek, maar zorg wel, dat het logisch overloopt. Denk goed na over de soort muziek. Moet je bij een film over een bepaald land specifiek muziek van dat land hebben? Nee, de muziek dient de sfeer van de film te versterken. En een hele film over Indonesië met alleen maar gamelanmuziek zal bij de meeste kijkers niet lekker overkomen.

Het geheel

Wat voor film je ook maakt, een speelfilm, documentaire, vakantiefilm, probeer je de kunst van het visueel vertellen eigen te maken. Bekijk films en tv eens op een andere manier. Kijk hoe de diverse invalshoeken iets zeggen over wat er in het conflict gebeurt. Denk na over de belichting en de montage. Al deze aandachtspunten kunnen de stemming van de kijkers versterken bij het vertellen van je verhaal.

Filmverhalen vertellen, hoe doe ik dat?

1. Maak je verhaal persoonlijk
 - a. *vertel vanuit je eigen perspectief*
2. Houd je verhaal klein
 - a. *Zorg, dat je niet te veel wilt vertellen*
3. Kies een onderwerp, waar je vertrouwd mee ben
 - a. *Maak het jezelf gemakkelijk, kies een onderwerp, dat je zelf goed kent*
4. Denk na over hoe je het in beeld brengt
 - a. *Maak een plan. Denk aan de visvorm, camerastandpunten, belichting*
5. Vergeet het geluid niet
 - a. *Neem de tijd om naar muziek te zoeken. Luister tijdens de opnamen mee met het geluid. Let op het evenwicht tussen de diverse geluidsonderdelen. En .. let op timing geluid - beeld*

Thuis de Griekse sfeer proeven?

Of gewoon geen zin om eten te koken?

Kom dan naar hét
Griekse eethuis en afhaalcentrum
van Zwijndrecht!

DE GRIEK

Slechts één telefoontje
en uw maaltijd staat
binnen 20 minuten klaar.

Volop gratis parkeren
voor de deur

U vindt ons op:

Frits Vogelstraat 2
3333 BC Zwijndrecht

Tel.: 078 - 619 04 99
Fax: 078 - 619 04 98

CURSUS MONTEREN DEEL 6-2

Jan Smeets

KLEURCORRECTIE EN KLEUREN AANPASSEN

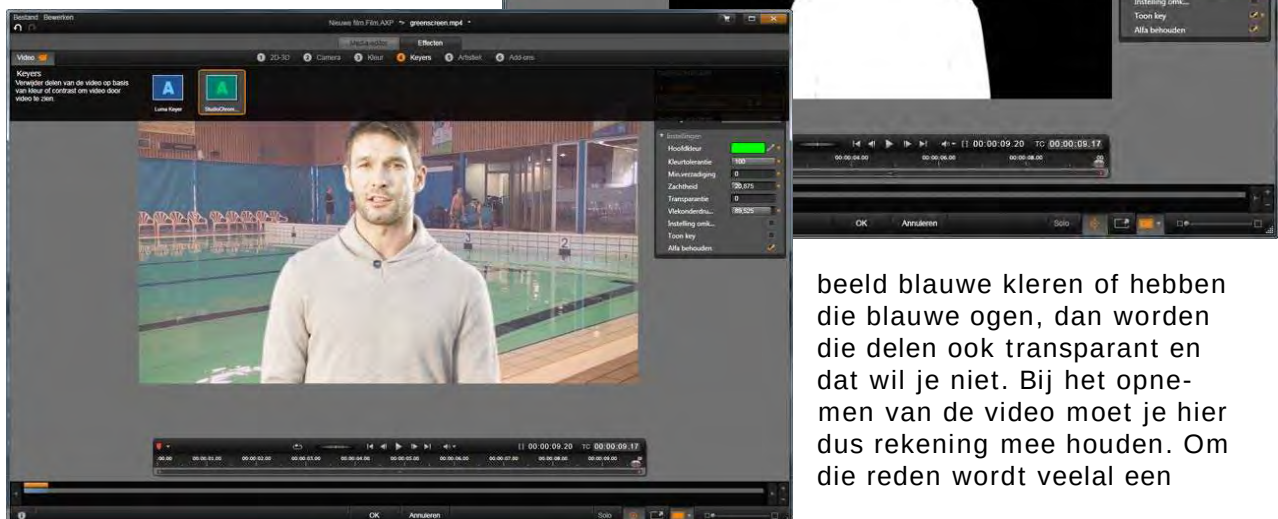
Het manipuleren van kleuren in een videomontage behoort tot de moeilijkste taken in het videobewerkingsproces. Het werken met kleuren is op te splitsen in twee onderdelen: creatief en correctief. We zetten een aantal veel gebruikte mogelijkheden van kleurbewerking op een rij.

In het montage- of postproductieproces wordt het bewerken van kleur in video gedaan door middel van kleurcorrectie (Color correction) of kleuren aanpassen (Color grading), voor beide toepassingen passen we de kleuren aan naar onze wensen en toch zijn het twee verschillende processen.

*Om de verwarring tussen de beide processen niet te groot te maken maak ik in deze uitleg gebruik van de Engelse termen **Color Correction** voor Kleurcorrectie en **Color Grading** voor Kleuraanpassing.*

Het is tegenwoordig redelijk eenvoudig met elk montagepakket om personen of objecten, die gepositioneerd zijn voor een effen achtergrond te keyen. Door een chroma key te gebruiken, vertel je aan de software, dat de effen achtergrond transparant moet worden. Je selecteert daarvoor altijd eerst de kleur van die achtergrond. Alle pixels die diezelfde kleur hebben (RGB-waarden) worden daardoor transparant en laten dus het beeld door van de video, die er onder ligt. Vaak gaat dit niet in een keer goed.

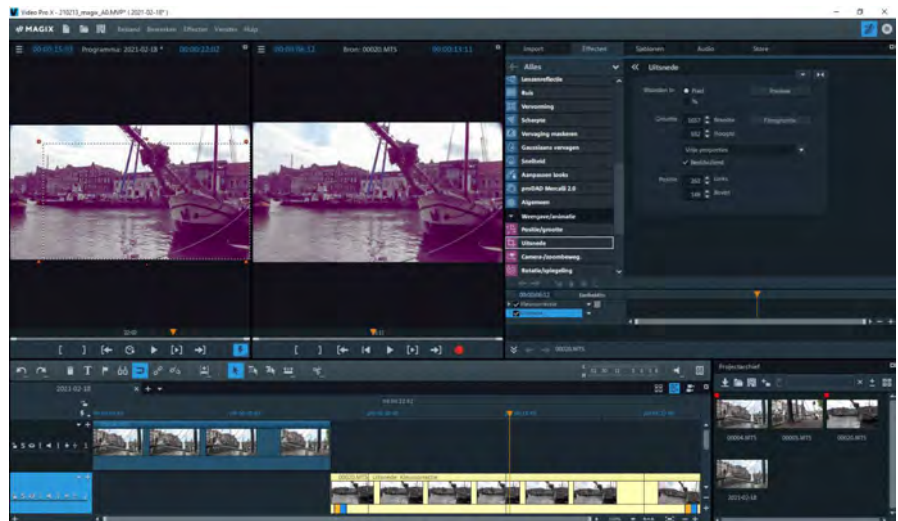
Vaak heeft dit te maken met de kleur van de achtergrond. Als deze bijvoorbeeld blauw is, dan zullen door de chroma key te gebruiken alle blauwe pixels in het beeld transparant worden. Drogen in dat geval de mensen in

beeld blauwe kleren of hebben die blauwe ogen, dan worden die delen ook transparant en dat wil je niet. Bij het opnemen van de video moet je hier dus rekening mee houden. Om die reden wordt veelal een

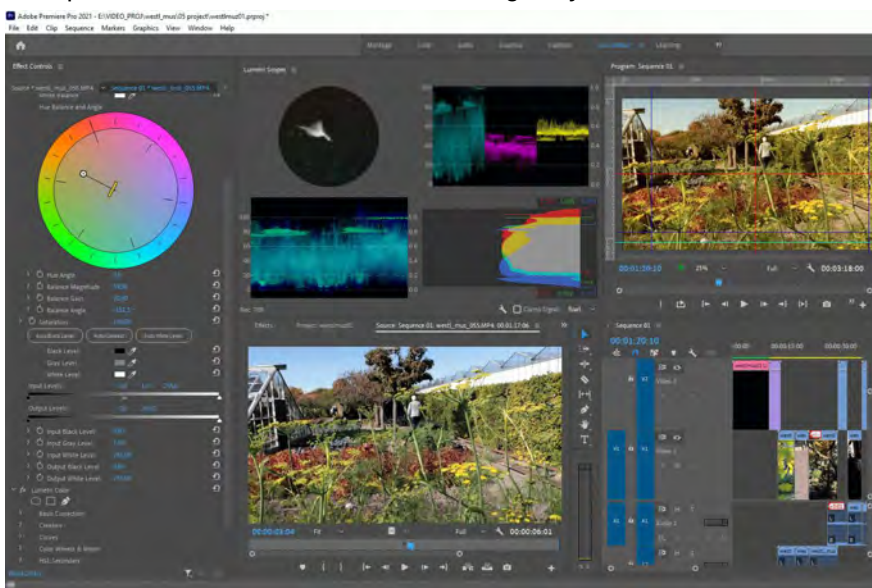
heldergroene achtergrond gebruikt, omdat die kleur niet standaard in het menselijk lichaam voorkomt.

Omdat alleen de pixels met dezelfde RGB-waarden transparant worden gemaakt is het van belang, dat de achtergrond zoveel mogelijk hetzelfde is uitgelicht. Is dat niet het geval, dan kan je vaak de tolerantie verhogen van de key, zodat ook pixels met nabijgelegen RGB-waarden worden meegenomen in de chroma key. Als er in het beeld objecten of personen staan, die je niet mee wilt keyen, dan is het raadzaam deze eerst uit het beeld weg te snijden om de key zo schoon mogelijk te kunnen uitvoeren. Enkele functies of effecten hiervoor zijn croppen of met Content Aware Fill. Deze laatste kennen we van Adobe Photoshop, maar is ook te vinden in Adobe After Effects.

Maar zelfs als het beeld aan alle voorwaarden voldoet, is het vaak lastig om de randen van objecten en personen perfect te krijgen bij een chroma key, omdat het beeld door de chroma subsampling niet over alle kleurinformatie beschikt. Je kan in dat geval proberen om de interpolatie van het videobeeld vooraf te verbeteren door de video te exporteren naar een ongecomprimeerd videoformaat met een 4:2:2 chroma subsampling. In elk professioneel montagepakket is dit mogelijk en de resultaten zijn direct zichtbaar.

Werk je met een consumentenpakket, dan zou je gebruik kunnen maken van Neoscene van Cineform. Met dit pakket kan je de bestanden ook converteren naar 4:2:2. Doordat er na de conversie meer kleurinformatie beschikbaar is, zullen de randen van objecten en personen netter kunnen worden gekeyed.

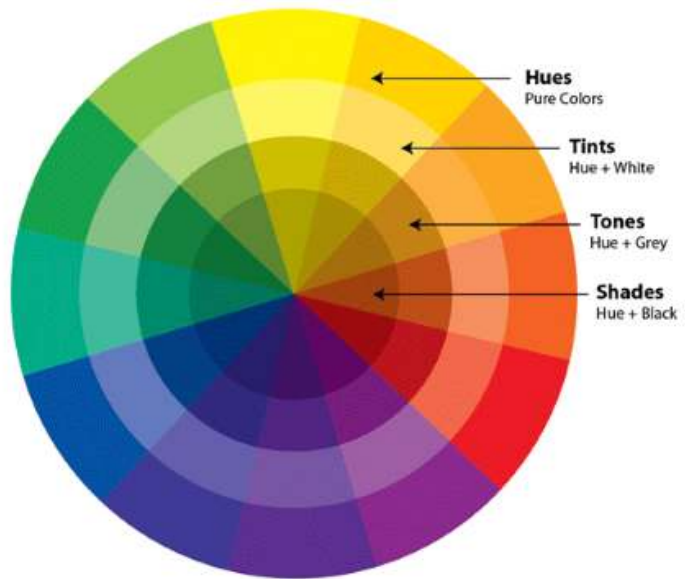
Een belangrijke kleurcorrectie optie in videomontagepakketten is de aanpassing van de witbalans. Als je de keuze hebt tussen automatisch en handmatig, raden we aan de handmatige optie te kiezen.

Hierdoor hebben we de vrijheid om namelijk zelf te bepalen in hoeverre de correctie moet worden doorgevoerd. Het gevaar van de automatisch witbalans is, dat het beeld er heel onnatuurlijk uit komt te zien, doordat er alleen gekeken wordt naar de

exacte RGB-waarden. Niemand dan jezelf weet natuurlijk veel beter hoe de werkelijkheid eruitziet en die wil je ook benaderen. Door zelf iets wits in het beeld te selecteren, wat moet gelden als referentie krijg je een veel natuurlijker beeld.

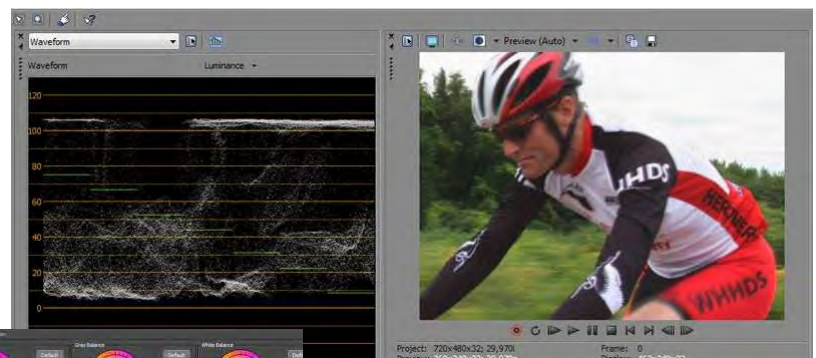
Pas er wel voor op, dat beelden niet altijd hoeven te worden gecorrigeerd, terwijl dat misschien wel zo lijkt. Stel, dat je beelden hebt opgenomen van een concert. In die ruimte wordt gebruik gemaakt van veel verschillende kleuren licht, die voor een bepaalde sfeer zorgen. Uiteraard wordt in dat geval een wit shirt, dat iemand draagt, niet als wit weergegeven door de lichtval in die ruimte. In zo'n geval zal een correctie van de handmatige witbalans op het 'witte' shirt of de automatisch kleurcorrectie het beeld alleen maar verder doen laten afwijken van de werkelijkheid. Denk hier aan de opname van de man met dat witte hemd uit het vorige deel 6/1.

Het kleurwiel in videomontagepakketten is te gebruiken om het totale beeld een andere kleurzweem te geven. Om dat te doen pak je met de muis in het kleurwiel het rondje beet en selecteer dan de gewenste kleur. Positioneer je het rondje naar de buitenkant, dan zal de verzadiging van de kleur toenemen.

Steeds meer pakketten ondersteunen daarnaast de optie secondary color correction. Daarmee kunnen we aangeven, dat je alleen één enkele kleur wilt veranderen. In een beeld met zeer veel kleuren is dit niet altijd even eenvoudig, omdat bij een correctie dan ook de andere delen in het beeld met dezelfde kleur zullen mee veranderen. Hebt u daarentegen beelden met twee of drie kleuren, dan werkt dit perfect.

Professionele videobewerkingspakketten beschikken over een vectorscope en waveform monitor om te kunnen bepalen of er te veel verzadiging is van bepaalde kleuren of dat de video overbelicht is. In de vectorscope worden de kleuren weergegeven als op een kleurwiel. Over-

schrijft een bepaalde kleur de rand van de vectorscope, dan is die kleur te veel verzadigd en kan je die kleur terugbrengen door de tegenovergestelde kleur in het kleurwiel iets toe te voegen. Daarvoor maak je dan gebruik van de kleurcorrectie filters, die je pakket heeft.

De waveform monitor geeft aan hoe het beeld is belicht. Overbelichte gedeelten overschrijden de 100 procentgrens. Gebeurt dit over de gehele breedte van de monitor, dan bete-

kent dit, dat in die gedeelten van het beeld geen detaillering meer is te onderscheiden

(groot wit vlak). Het hangt van het onderwerp in het beeld af, of u dit wil corrigeren of niet. De weerkaatsing van het zonlicht op de lak van een auto zorgt doorgaans voor een overbelicht beeld. Is die auto het hoofdonderwerp dan is correctie noodzakelijk. Interview je iemand voor die auto, dan kan het alleen maar bijzaak zijn. De helderheid van het beeld corrigeer je met de filters voor helderheid en contrast.

Afhankelijk van de beschikbare filters voor het werken met kleuren in het montagepakket zijn er effecten om leuke creatieve beelden te creëren. Filters, die je kunt inzetten om één specifieke kleur in het beeld over te houden en de rest in zwartwit te tonen, zijn soms lastig in gebruik, doordat er standaard wordt gekeken naar de absolute RGB-waarden. Probeer, als dat mogelijk is, eens om te schakelen naar de tint of Hue-waarden. In dat geval worden tinten van dezelfde kleur meegenomen in het filter en verkrijgt je een beter resultaat.

Lukt het niet om een kleur te isoleren dan zou je ervoor kunnen kiezen om het object of de persoon te isoleren. Met de bijsnijden- of cropfunctie gaat dat nooit netjes, omdat dit alleen met rechte kanten kan. Beter is dan om bijvoorbeeld een garbage matte of de mask functie te gebruiken om lastige objecten los te maken van de rest.

Als je met kleuren en kleurcorrectie aan de slag gaat, zal je merken dat er zeer veel opties zijn bij elk filter om deze naar de juiste waarde in te stellen. Als je uiteindelijk een juiste instelling hebt gevonden, is het handig om direct het filter als preset in je programma op te slaan, zodat je het de volgende keer weer kunt gebruiken.

Wil je echt meer weten over het kleuren “gebeuren” voor je video of film, dan moet je echt in de boeken duiken zoals Alexis van Hurkman en Charles Haine.

Digitale Camera Service

Rob Taihutu

van Utrechtweg 120
2921 LN Krimpen a/d IJssel
Tel.: +31(0)180 - 786005

www.rotronica.nl

JE MAAKT TOCH WAT MEE

Ruud Meyer

"Ook jij maakt vast wel wat mee, of hebt iets om over te praten. Kruip in de pen en schrijf een artikel."

Te vaak gehoorde noodkreten van onze secretaris om kopij voor het maandblad, deden mij even zoveel keren achter de oren krabben. Ik had weer niks. Beetje beschamend, want het lijkt er op, dat de artikelen in de Explicateur te veel en te vaak uit één en dezelfde koker komen. Overigens ben ik wel jaloers, dat iemand zo creatief is, dat je het idee krijgt, dat er toch heel wat gebeurt en het opschrijven ervan schuddend uit de mouw komt. Een kwaliteit van meer echte secretarissen.

Nee, dan ik. Er heerst een meltdown en schrijven is al helemaal niet mijn ding. Algehele malaise eigenlijk en dat komt niet alleen door dat virus. Maar, na de laatste secretariële oproep weer flink in het geheugen gegraven en gezocht naar avonturen.

Diep weggezakt, herinnerde ik me dat pakjesavond vorig jaar op 3 december als pakjesmiddag bij opa en oma plaatsvond. Corona zorgde voor de spreiding over verschillende

dagen, zodat andere Sinterklazen in de familie ook aan bod konden komen.

Moest ik daar wat mee? Dat wordt immers weer zo'n opafilm. Ook nog veel dezelfde beelden van uitgelaten en misschien teleurgestelde kleinkinderen. En dan ook nog eens alles binnen opnemen onder wisselende (kunst)verlichting. Geen scenario, dus wordt het schieten geblazen. Gelukkig had ik op de club geleerd veel close-ups te maken. Met verschillende camerastandpunten en de nodige tussen-shots, bleek dit de redding van het project. Toch kostte het me nog de nodige hoofdbreken. De beeldstabilisator van de camera bleek uitgezet te zijn en dat heb ik geweten. Zonder scenario was het puzzelen om er geen slaapverwekkend en onlogisch geheel van te maken. Je weet wel, die vis: kop-romp-staart. Erg veel tijd kostte de nabewerking en met name die van de kleuren. Het licht varieert voortdu-

rend in sterkte en kleur. De camera legt dat feilloos vast, jij ziet dat pas achter je pc. Die beelden onder kunstlicht dat zich met sterk wisselend buitenlicht mengde, waren zonder correctie dan ook niet om aan te zien. Op de club spreken ze over springers in de belichting. En tja, is twaalf minuten niet wat te lang voor een pakjesmiddag? Achteraf gezien niet echt, vond oma.

Nee, dan het Lego-feestje van kleinzoon, die in april vijf jaar werd. De feestzaal was bij hem thuis en de genodigden (uit het hele land) deden via Zoom hieraan mee. Zoom, online vergaderen, dus waarom geen online feestje. Ik had er van gehoord, gezien op tv, maar wist er het fijne niet van. Een filmpje van maken? Waar begin je aan met de hoed en de rand, niet scherp in beeld en zonder scenario.

Na installatie van Zoom op mijn pc boven, had ik direct verbinding met de feestzaal. Be neden worstelde oma op haar laptop om toegang tot het festijn. Camera gepakt en vastgelegd, hoe zij met mobieltje in de hand vanuit de feestzaal werd binnengepraat. De kop van de vis had ik te pakken, bleek achteraf. Op mijn pc nam ik de Zoombeelden op. Alles wat op je scherm gebeurt, neem je namelijk op door de toetsen Windows en G in te drukken. Mijn camera gebruikte ik voor het feest rondom oma's laptop. Dat feest bestond o.a. uit het met Legoblokjes bouwen van een toren, een robot en een voertuig. Voor iedere winnaar een handkus van de jarige via het scherm.

Geen scenario en veel te veel dezelfde beelden. Dat moet wel tot een heel rare visvorm leiden. Het is een film geworden, waarin geschakeld wordt tussen Zoom, de eigen beelden en die van de mobieltjes van kleinzoons ouders. Heel veel (denk)werk voor de vis en uiteindelijk toch een verrassend eindresultaat. Maar met dertien minuten duurt hij wel (te) lang, vonden ook de ouders. Zij kijken nu waar er gesneden kan worden. Ik hoor het wel, want ik lijdt, bij deze zoveelste opafilm, aan tunnelvisie.

In 2018 begon ik er aan, maar heb het weggelegd, de montage van die 22 dagen door Thailand in 2011. Vastgelegd op negen bandjes van elk één uur in HDV2 (1080x1440, 25i).

Ik heb het weer opgepakt en streef naar samenvattingen van maximaal zo'n twintig minuten, anders valt de kijker in slaap. Nu bandje 5 en 6 in een project zijn geladen, realiseer ik me wat dat toch voor een geweldig programma is, dat STUDIO 14 van Pinnacle,

ondanks de beperkingen. Op mijn nieuwe Windows 10 pc werkt het snel, volledig en probleemloos. Destijds heb ik de Thaise beelden met Studio in mijn oude XP-pc met een firewire kaart geïmporteerd. En zij die het zich nog herinneren, weten dat negen bandjes inlezen negen uur doorlooptijd kost. Die klus wilde ik met mijn huidige werkpaard Adobe Premiere niet nog eens overdoen en kopieerde ze naar de nieuwe pc voor bewerking met Studio aldaar.

Loont het om zo lang met een montage te wachten? Niet altijd, lijkt mij. Maar nu was het verrassend de beelden na zo'n tijd te zien: na lang-

e tijd ging ik gewoon weer op vakantie. En omdat ik ook heel anders monteer dan in 2011, komt dat het eindresultaat zeker ten goede.

Ik ben nog lang niet klaar met Thailand 2011 en heb nog stapels onverwerkte bandjes liggen. Dus blijft nummer 14 nog voor weet ik hoelang beschikbaar, ondanks aanhouden- de oproepen van de firma om nu toch eens over te gaan op, inmiddels, nummer 24.

Je maakt wat mee. Toch...??

Altijd al eens de echte Griekse sfeer willen proeven?

Dat kan!

Bij hét Griekse restaurant van Zwijndrecht!

MYTHOS

Ons doel is u
te laten kennismaken
met de pure
Griekse keuken.

Onze kaart bevat dan ook tal
van traditionele gerechten
uit verschillende
provincies van Griekenland.

**U vindt ons op:
Veerplein 8
3331 LE Zwijndrecht
Tel: 078 - 612 76 81**

Exclusieve keuken in een uniek decor mét airconditioning

ONS CLUBBLAD

Joke de Graaf

Al sinds jaar en dag kunnen wij genieten van onze Explicateur. Heel kort na de oprichting van onze club in 1964 werd het eerste exemplaar van ons clubblad aangeboden. Op 22 december 1964 kreeg Bart Peddemors de functie van redactievoorzitter. Het was een bestuursfunctie. In 1966 verandert de functienaam in redacteur en dat is tot op heden zo gebleven. Zo ging het niet met de bestuursfunctie, die bleef. Toen er een noodoproep kwam begin 1998, omdat Joop Posthoorn stopte als redacteur, heb ik nadrukkelijk gezegd wel de Explicateur te willen verzorgen, maar pertinent niet in het bestuur wilde. En zo geschiedde.

De eerste redacteur schreef een prijsvraag uit voor een gelijke naam voor ons clubblad. Voor zover ik begrepen heb, was er nauwelijks of geen respons. dus bedacht hijzelf de naam Explicateur. Een gouden vondst vind ik nog altijd. Bij het uitschrijven van zo'n prijsvraag hoort een prijs, maar die kreeg Bart niet. Tot we ons 35-jarig bestaan vierden in de Stephanuskerk. Lopend op weg er naar toe stopte er een kampeerbusje naast ons. Of we wisten waar de Stephanuskerk was? Dat bleek Bart te zijn, die uit zijn woonplaats St. Aignan (Frankrijk) gekomen was om het jubileum met ons te vieren. Blij verrast was hij, toen hij onder grote hilariteit uit handen van Ben Prent alsnog een prijs in ontvangst mocht nemen.

In de loop van de tijd zijn er diverse redacteurs geweest. Ik zie in de lijst: Bart Peddemors, Ben Prent, Arie de Jager, Ad van der Put, Miep Wolff en Joop Posthoorn. Joop heeft van dit rijtje de functie het langst bekleed. Van de ledenvergadering in 1986 tot aan die in 1998. Het kortst heeft Arie de Jager de Explicateur verzorgd, slechts twee jaar, t.w. 1975 en 1976. In de lijst staat bij 1977 geen redacteur ingevuld. Blijkbaar moest de vrouw van Martien Beenhakker het onofficieel doen, want in het colofon van de Explicateur

wordt ze wel vermeld als redactrice.

Natuurlijk begon het blad als een gestencild exemplaar. Al snel kwam er een omslag, in de kleuren rood, oranje, lichtblauw, maar vooral in allerlei tinten geel. Dat werd uiteindelijk onze SGD-kleur. Al op een omslag van 1979 kom ik het logo tegen. Ook de forma-

ten veranderden in de loop van de tijd. Eerst was het een vrij vierkant exemplaar tot uiteindelijk het A5-formaat de standaard werd met die gele omslag.

De redacteurs door de jaren heen zijn bekend en staan in lijsten genoteerd. Toch zit er altijd een kring van mensen omheen, die nooit in het middelpunt staan en waarvan we vaak ook achteraf niet meer weten, wie het zijn. In de oude Explicateur kom je leuke tekeningen tegen. Van wie? Ik heb Elder van der Stigchel weleens horen noemen. Er zijn bekende plaatjes van Jan van Weezenberg, die overigens geen SGD-lid was, maar wel cursussen bij ons heeft verzorgd. En wat te denken van de mensen, die hielpen het blad in elkaar te zetten, de bezorgers, de aanbrengers van adverteerders en vooral niet te vergeten: de schrijvers. Zonder al die mensen heb je niet eens een clubblad.

Tekening van Jan van Weezenberg na de inbraak in de Stephanuskerk

Op een gegeven moment is het stencilen van de baan en maken we gebruik van een drukker. Vanaf wanneer?

Geen flauw idee. Ik weet hoe Joop in zijn tijd te werk ging en mogelijk heeft ook Miep het al op die manier gedaan. Typen in het juiste formaat, knippen en plakken van typewerk en plaatjes. Voor de vele advertenties had Joop aparte bladzijden laten drukken, die in de Explicateur gevoegd werden. De omslag werd per jaar gedrukt en met een stempel werd de datum erop gezet. De overige advertenties werden ook weer geplakt op de juiste plaats.

Overigens was Joop Posthoorn een expert in het aanbrengen van adverteerders. Hoe het zat met de bedragen, die de adverteerders toen betaalden is me nooit duidelijk geworden. Volgens mij was het natte vingerwerk, waarbij hij keek, wat hij ongeveer los kon peuteren. Op een gegeven moment verdienden we ruim aan de Explicateur door al deze advertenties. Dat is allang niet meer zo. Veel later hebben we nog een tijdje een PR-groepje gehad, die ook achter adverteerders aan zou gaan. Het werd geen succes.

En toen mocht ik zelf aan de bak. Het eerste exemplaar was nog wel even stressen. Ik wilde met de computer gaan werken, dus netjes op de computer in het juiste formaat alles getypt, tekeningen en plaatjes ingevoegd ter opvulling, advertenties ingevoegd. Het programma vulde het vanzelf in als boekvorm, dus het afdrukken was een snel en probleemloos proces en ik hoefde zelf niet te bedenken waar de diverse bladzijden kwamen te staan.

Er waren twee dingen waar ik tegenaan liep. Tijdens het proces realiseerde ik me duidelijk, dat een gedrukt blad altijd valt en staat met een hoeveelheid per vier pagina's. Voldoe je daar niet aan, dan krijg je lege pagina's. Nu snapte ik ook die rare bladzijden van Joop met overdwars de tekst: "Hier had uw kopij kunnen staan". Dat was mijn eer te na, dus invullen met plaatjes, toch nog even een klein stukje schrijven, een paar kreten invoegen, enz. Ook de advertenties werden gedigitaliseerd en kregen een plekje in mijn werk. Ik had geen flauw idee, dat Joop daarvoor aparte vellen had liggen. De adverteerders hebben in dat eerste blad van 'mijn' hand dubbel waar voor hun geld gehad. Al snel heb ik een soort draaiboek gemaakt over het

reilen en zeilen van de Explicateur, zodat het met zo min mogelijk problemen overgenomen kan worden door een volgende redacteur.

Gelukkig hoefde ook ik het niet allemaal alleen te doen. Er was hulp van Kees Visser, die de distributie voor zijn rekening nam. Hij wilde af van het verdelen op de clubavond,

waarbij de halve club een deel van de avond zat te lezen en de spreker voor Jan met de korte achternaam lieten praten. Ik was het daar wel mee eens. Een heel distributienet had hij opgesteld met bezorgers en subbezorgers. Ook nam hij een groot deel van de clubverslagen voor zijn rekening, bedacht rubrieken en kwam op het idee van een speciale jubileumuitgave bij het 35-jarig bestaan. In de beginperiode is door een vakantie van ons de Explicateur een keer door Henk Huybrechts gemaakt. Dat pakte prima uit, ook al doe je het zelf natuurlijk altijd anders. Later heeft Rob Immink de distributie ook nog een aantal jaren gedaan.

Door alle jaren heen was mijn echtgenoot een grote steun en toeverlaat. Was er op het laatste moment nog een artikel nodig? Hij wist wel nog even wat uit zijn grote duim te zuigen. Daarnaast was hij bijna maandelijks een vaste schrijver. Was het niet over het penningmeesterschap, dan was er wel een filmverhaaltje te bedenken. Hij

was de eerste penningmeester die min of meer een vaste rubriek voor de penningmeester maakte. En jarenlang verzorgde hij een rubriek over de films van de SGD door de jaren heen. Die rubriek was verweven met artikelen over de Nederlandse film uit diezelfde jaren. Die artikelen over SGD-films vanaf het begin zijn nog altijd een uniek naslagwerk.

Veel steun heeft ook Ben van der Stigchel altijd gegeven. Omdat hij al ervaring had met verenigingsblaadjes heeft hij een tijdje als vaste medewerker meegedraaid, zodat ook hij indien nodig het stokje zonder al te veel moeite zou kunnen overnemen.

De clubverslagen hebben altijd een groot deel van de Explicateur ingenomen. Vaste en wisselende schrijvers losten elkaar af. Je had geniale schrijvers als Martin Baas en punctuele schrijvers als Kees Visser, die hun steentje bijdroegen. Gelukkig hebben we ook nu nog veel graag gelezen schrijvers, zoals Ben van der Stigchel, Jan Smeets, Ben Mars, Leen Vos en al die anderen, die ik niet bij name genoemd heb. Blijf vooral schrijven, hetzij clubverslagen, hetzij andere artikelen die onze hobby betreffen.

En nu zijn we alweer enige tijd digitaal gegaan. Dat betekent weer een andere manier van werken, een andere opmaak, maar ook: niet meer vastzitten aan die "vier pagina's". Nog steeds krijg ik reacties dat het blad graag gelezen wordt. Clubverslagen zitten er nog even niet in, maar desondanks is de Explicateur nog redelijk gevuld. De cursus van Jan Smeets zal ook op de clubavonden nog doorgenomen worden. En ook andere zaken, die via de Explicateur aangehaald zijn, zullen de clubavonden halen. Alvast voorbij de pandemie denkend, staan er nog veel zaken op de rol voor de weer actieve clubperiode.

De digitale kافت 2021

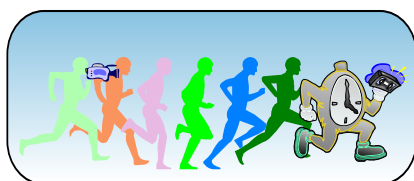
BERICHT VAN HET BESTUUR

Joke de Graaf

Astrid is al enige tijd thuis en ze heeft een paar fikse wandelingen gemaakt, soms iets te lang en dat breekt dan weer op. Voor de rest is er weinig nieuws te melden. Corona sukkelt nog voort, maar gelukkig zijn onze SGD-ers er goed vanaf gekomen. Nu de regels weer versoepeld worden, is er door het bestuur al gedacht over de tijd na de pandemie. Als het zo door gaat dan zullen we dinsdag 6 september weer met de clubavonden kunnen starten. Er zijn vele verzoeken geweest om de films, die via de website aangeboden zijn ook op de club te laten zien. Dat lijkt prima om mee te beginnen. Met de sprekers, die op de rol staan, wordt nog even gewacht en ook de clubbezoeken zullen we nog wat uitstellen. Wel zijn er plannen om buiten nog wat te realiseren, maar dat kun je vanwege het weer niet zo lang van te voren plannen. Het zal misschien moeilijk zijn om uit de winterslaap, lees pandemiaslaap, te komen. Ik ben er echter van overtuigd, dat het enthousiasme weer toeslaat, zodra we weer beginnen.

Bij de planning voor het Dagje Uit zijn wat veranderingen aangebracht. Maar dat is de taak van Leen Vos en Jan Smeets, dus zij zullen te zijner tijd verrassen. Zodra er echt groen licht is, wordt er een datum geprikt.

De feuillefilm, gecoördineerd door Leen Vos, kan door de versoepeling zo langzamerhand ook een vervolg krijgen. De groep van Jan Smeets zal dat vervolg realiseren.

De Algemene Ledenvergadering heeft net als bij veel andere verenigingen digitaal plaatsgevonden. Dit was mogelijk door de speedwet i.v.m. corona. Het is redelijk verlopen. Het verslag krijgen jullie toegezonden, maar eigenlijk zijn jullie al helemaal bij, omdat het allemaal schriftelijk gedaan is. Het bestuur vindt het zelf niet optimaal geweest, maar we hopen, dat we volgend jaar weer een normale Ledenvergadering kunnen houden. Nu was het even niet anders en we wilden het toch doorgang laten vinden.

Algemene Ledenvergadering *Digitaal!*

De activiteiten op de website zakken op dit moment een beetje in. Dat is jammer, maar het zal de zomer en de pandemie wel zijn. Nog altijd kunnen er zaken aangedragen worden voor de website, zoals films, vragen, enz. Het is een van onze weinige contacten, dus maak er gebruik van.

Jan Smeets heeft op wat filmpjes na, de programmering voor de instapcursus praktisch rond. Pas als we echt weer los mogen zal de cursus gegeven worden. Data worden tijdig bekend gemaakt. Weet je iemand, die belangstelling heeft om meer te doen met filmen, laat deze persoon dan niet wachten op de cursus. Neem hem/haar gewoon mee naar de club, of laat contact opnemen. Ook naast de cursus kan begeleiding gegeven worden. En op de club leren we ook veel.

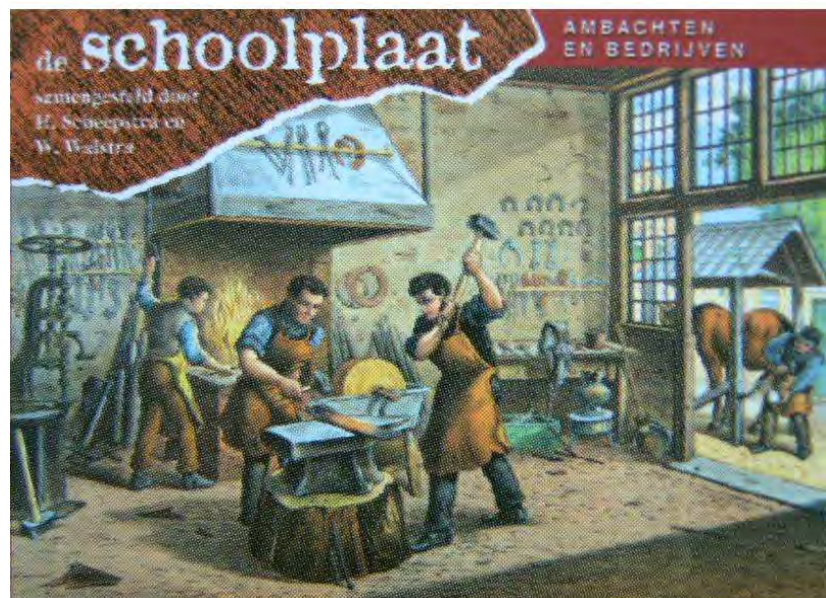
Instappen maar!

Naast de cursus worden er ook weer les- en praktijkavonden op de club gegeven. We streven ernaar om kennis over te dragen aan de beginners, maar ook aan de meer gevorderde filmer. De lessen, die Jan Smeets op de website en in het clubblad geplaatst heeft zijn daar ook prima voor.

Dan het gezamenlijk filmen. Dat was en is echt iets, dat bij onze club hoort. We zullen ernaar streven om ook dat groepsfilmen weer op te laten pakken. We zijn op zoek naar korte verhaaltjes om te filmen, een beetje zoals de 'verhaaltjes van Jan'. Heb je iets, stuur het ons toe of laat het even op het ledendeel van de website plaatsen. Een ander idee kwam ik tegen in een heel oude Explicateur. We laten alle leden 3 woorden inleveren. Die woorden worden in een bak gegooid. Ieder groepje pakt 3 woorden uit de bak en moet daaromheen een filmpje maken. Zomaar een idee, waar we misschien ook eens wat mee kunnen.

En niet te vergeten **HET THEMAFESTIVAL AM-BACHTEN**. Nee, we zijn het niet vergeten, maar we willen het wel graag live beleven. We hebben een datum geprikt: **DINSDAG 7 DECEMBER 2021**. Je kunt opgeven t/m 23 november bij onze wedstrijdcoördinator Jan Smeets. Een paar films zijn al opgegeven. Nog niet begonnen? Het kan nog. Laten we dit keer weer een avond vol met ambachtelijke films laten zien. Maar 7 minuten film, daar kunnen we toch wel aan voldoen?

Dit en nog wat andere plannen staan op de rol voor de weer actieve SGD-tijd.

RTV DORDRECHT

SGD-films zijn maandelijks op RTV Dordrecht te zien. De uitzendtijden zijn: eerste dinsdag van de maand na het journaal van 18.00 uur met herhalingen tot woensdag 12.00 uur en de daarop volgende zondag van 18.00 uur tot maandag 18.00 uur.

SGD-ers, die de uitzendingen niet kunnen ontvangen, kunnen vanaf het moment van uitzenden de films op het ledengedeelte van de website bekijken.

Zojuist uitgezonden:

1/6 juni

We zien twee films over rivieren.

Wat voorbij gaat, komt nooit terug

is een film van Cees le Bruin en Bob Wemmers. Het is een prima film voor het Dordtse archief. Met de boot van Bob varen zij rondom het eiland van Dordrecht en geven informatie over de diverse plekken. Er is veel archiefmateriaal in de film gebruikt met dank aan het Dordtse archief.

Til van Dijk belicht met **Denkend aan Holland** de kunstwerken langs het water.

Voor juli zijn de films nog niet bekend, maar het wordt tijdig aan jullie doorgegeven. Op de films van deze maand heb ik al enkele positieve reacties mogen ontvangen van buiten de club.

CAVE MICHEL

W I J N K O P E R I J

SLIJTERIJ - PARTYVERHUUR

Op het Damplein in Dubbeldam

Met een grote collectie kwaliteitswijnen

Openingstijden:

maandag:	13.00h - 18.00h
dinsdag t/m vrijdag:	9.00h - 18.00h
zaterdag:	9.00h - 17.00h

tel: 078 - 6166319 fax: 078 - 6167815

www.gewoonwijn.nl

Wijnkoperij Cave Michel / Damplein 11-13/ Dordrecht

AGENDA

Zie ook www.videoclub-sgd.nl

CLUBAVONDEN

OP 6 SEPTEMBER HOPEN WE WEER TE KUNNEN STARTEN

Planning voor 2021

nog altijd onder voorbehoud:

- ▶ **6 sept. Start clubavonden**
- ▶ Buiten filmen - *wordt aan gedacht*
- ▶ **7 dec. Themafestival Ambachten**
Opgeven bij Jan Smeets t/m 23 nov.
- ▶ Instapcursus SGD - *zodra het kan*
Belangstellenden nu al welkom
- ▶ Voortgang Feuillefilm - *volgt snel*
- ▶ SGD Dagje Uit - *zodra het kan*

Website Ledendeel:

- ▶ Cursus Jan Smeets met ook afleveringen in de Explicateur
- ▶ Films van leden

Via de pagina Even bijpraten kun je zien of er nieuwe items bijgekomen zijn. Het kunnen items met leermomenten zijn, maar ook zo maar voor het plezier. Daarnaast worden jullie regelmatig geïnformeerd via e-mail.

Doe mee om via de website-activiteiten het clubgevoel levend te houden in deze moeilijke coronatijd.

De SGD-avonden worden gehouden op dinsdagavond
Aanvang 20.00 uur

Locatie: Rode Kruisgebouw
Dubbelsteynlaan West 43, 3319 EK Dordrecht

Contributie / bijdrage
Leden € 68,00 per jaar
Leden met gezinskorting € 30,00 per jaar
Donateurs (vanaf) € 15,00 per jaar

Overmaken op:
NL06INGB0000339218
t.n.v. Smalfilm en videoGroep Dordrecht,
Cereslaan 60, 3318 EA Dordrecht.

Opzeggen lidmaatschap: schriftelijk voor 30 november.

Bestuur:		
Voorzitter	Chris Schepers	078 6160922
Secretaris	Joke de Graaf-de Rover	078 6171377
Bestuurslid	Jan Smeets	078 6155092
Bestuurslid	Bas de Ruiter	06 54748917

Financiën	Jan de Graaf	078 6171377
-----------	--------------	-------------

Explicateur	Joke de Graaf-de Rover
-------------	------------------------

SGD-festivals	Jan Smeets
---------------	------------

Webmaster	Aart Versendaal
Ledendeel	Jan Smeets

Filmarchief	Henk Berendsen
-------------	----------------

Voor meer info en contact:
Website: www.videoclub-sgd.nl

Correspondentie naar:
Joke de Graaf-de Rover
Cereslaan 60, 3318 EA Dordrecht
e-mail: janjoke.graaf@hccnet.nl

Stuur uw kopij voor het augustus/septembernummer
t/m zaterdag 21 augustus naar:
Joke de Graaf, Cereslaan 60, 3318 EA te Dordrecht
email: janjoke.graaf@hccnet.nl